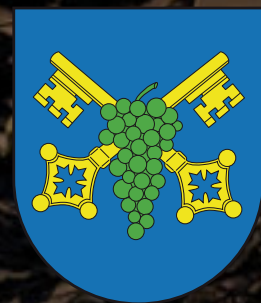

VINOŘSKÝ ZPRAVODAJ

INFORMAČNÍ ČASOPIS MĚSTSKÉ ČÁSTI PRAHA-VINOŘ

165
2025

Nová podoba Vnořského zpravodaje

Informování veřejnosti je jednou z věcí, kterou se stále snažíme vylepšovat. A protože jsme v 21. století, velká část komunikace je pomocí webu nebo Facebooku, a relativní novinkou je aplikace MUNIPOLIS.

Od roku 2021 vycházejí Vnořské noviny, které informují o dění ve Vnoři, na měsíční bázi (tedy kromě letních prázdnin, kdy vychází dvojčíslo). A k tomu zavedený, dlouholetý Vnořský zpravodaj, který vycházel buď jako čtvrtletník, či letos už jako půlročník.

Přišlo nám, že je načase podobu Vnořského zpravodaje změnit, aby dál fungoval, ale měl i ekonomický smysl. Rada se na podnět ředitelky Komunitního centra rozhodla zkusit udělat z Vnořského zpravodaje čtvrtletní barevnou přílohu Vnořských novin. Nová podoba přinese přehlednější systém informování, jednotný vzhled obou periodik a zároveň zachová vše, co máme na našem zpravodaji rádi – barvy, fotografie i příběhy ze života ve Vnoři. Usnadní se distribuce.

Vnořské noviny tak budou dál informovat o tom aktuálním, Vnořský zpravodaj poslouží jako ohlédnutí za uplynulým čtvrtrokiem – shrne události, projekty i okamžiky, které ve Vnoři v posledních měsících stály za pozornost. Přehled o dění ve Vnoři tím bude ucelenější.

Spojení vydávání obou titulů přinese:

- jednotný a profesionální vizuální styl;
- větší přehlednost a srozumitelnost pro čtenáře;
- úsporu nákladů a efektivnější redakční proces;
- pevnější propojení mezi aktuálním děním a ohlédnutím za životem Vnoře.

Děkujeme všem, kteří v uplynulých letech do Vnořského zpravodaje přispívali svými články, fotografiemi či náměty – právě díky vám mohl zpravodaj zachycovat pestrý život naší městské části.

Budeme rádi, pokud nám svou přízeň zachováte i nadále. A pokud by se chtěl kdokoli z vás do tvorby nového čtvrtletního zpravodaje zapojit – podělit se o zajímavý příběh, představit spolek, kulturní akci nebo osobnost z Vnoře, budeme vaše příspěvky s radostí vítat.

Své náměty můžete zasílat redakci Vnořských novin nebo na adresu Komunitního centra.

Těšíme se, že i v nové podobě zůstane Vnořský zpravodaj vašim oblíbeným společníkem.

Mgr. Martin Mach, radní

Senátorské okénko: Děti, mobily a my

Když jsem nedávno v Senátu pořádal konferenci o ochraně dětí v digitálním prostředí, měl jsem trochu zvláštní pocit. V sále seděli lidé, kteří denně pracují s realitou: dětské lékaři, adiktologové, lidé z krizových linek, výzkumníci, učitelé. Všichni přesně věděli, co nadměrné scrollování dělá s dětským mozkem, jak vypadá závislost na notifikacích, i to, jak obtížné je pomáhat rodinám, které už prohrávají boj s digitální závislostí vlastních dětí. Já to věděl také, tématu se věnuji už notnou dobu. A přesto jsem se cítil provinile. Za nás, zákonodárce... Ne že bychom nevěděli, co je potřeba. Už dvacet měsíců je u nás platné nařízení, které vyžaduje po platformách, aby udělaly konkrétní opatření pro ochranu dětí. Jenže to nelze vymáhat, protože jsme dodnes nepřijali

vhodný adaptační zákon. Určili jsme úřad, ale nedali mu potřebné kompetence. Je to trochu jako pořídit si hasičskou stanicí, nakoupit vybavení a pak zamknout výjezdní bránu.

Mezitím dětský svět stále víc řídí algoritmy, které nikdo nekrotí. Můžeme donekonečna říkat rodičům, aby s dětmi víc mluvili a méně jim strkali mobily do ruky – a je to dobrá rada. Ale odpovědnost nemůže ležet jen na bedrech rodičů. Největší odpovědnost mají ti, kdo o pravidlech rozhodují.

Někdy mám dojem, že česká debata o digitální ochraně dětí je postavená na hlavu. Odborníci varují už roky. Lidé z praxe odvádějí maximum. Všude kolem nás se prosazují přísnější pravidla pro přístup k návykovému obsahu, větší ochráně účtů dětí a mladistvých před digitálními predátory i před toxickým obsahem nabádajícím k sebevraždám nebo sebepoškozujícím jednáním. Jen u nás pořád přešlapujeme a mudrujeme, jestli by větší ochrana dětí nějak neznamenal „cenzuru“ a jestli to všechno časem nějak samo od sebe nevyšumí. Ve skutečnosti ale jde o svobodu tech-

nologických predátorů maximalizovat u nás svoje zisky. A sama od sebe vyšumí jen pěna dní. A tou propadání dětí do digitálních závislostí rozhodně není.

David Smoljak, senátor

Lesopark

V půlce listopadu se na poli mezi Vinoří a Kbely proháněl sázecí traktor, pomocí kterého se vysadil budoucí lesopark.

Jsou to malé stromky, které, dokud jsou malé, jsou zranitelné. Zvěř dokáže takovou lahodnou novou výsadbu zcela zničit okusem. Proto se osázené plochy hned vybavily oplocenkou. Ta tu bude do té doby, než stromky povyskočí do výšky, kdy jim srnka neublíží.

Lesopark se odehraje na prostoru o sedmi hektarech, bude tu vysazeno několik alejových jabloní, drtivou většinu lesa bude tvořit dub zimní (asi 40 tisíc sazenic), dále habr obecný (5300 kusů), javor mléč (4700), borovice lesní (3300 kusů), lípa srdčitá (2000 kusů), třešeň ptačí (600 kusů), jedle bělokora (800 kusů). Celkem 60 tisíc sazenic!

Proč dub?

Možná vás napadne otázka, proč tolik dubů? Je to dřevina, která by tu kvůli klimatickým podmínkám a nadmořské výšce přirozeně rostla. A i když vezmete v potaz změny klimatu

a oteplování, stále je to hlavní dřevina, která by tady měla růst.

Ostatní druhy stromů se do výsadby zapojují nahodile. Tak, jak by to bylo v přirozeném lese. Je s tím víc práce, ale les pak i líp vypadá. A pokud nějaká doplňková dřevina z jakýchkoli důvodů vypadne, tak se nic nestane, protože ostatní dřeviny zaberou její prostor.

A ano, 60 tisíc sazenic na takovém prostoru je docela nahusto. Počítá se s tím, že se stároucí les bude (jak lesníci říkají) vychovávat prořezem. Děje se tak v parku Havraňák, ale i v lesíku nedaleko lesoparku. Hned u potoka je mladý porost, kde nedávno lesníci udělali probírku a vyřezali neperspektivní stromy.

Proč tolik sazenic?

Praha má odzkoušené, že se stoprocentně vyplatí sázet klasické lesnické sazenice, a ne velké stromy. Lesnické sazenice v průběhu pěti až osmi let pohodlně doženou stromy, které by se sázely velké.

Nákladově je to o dva řády níž, ale lesní sazenice mají i daleko lepší přírůsty. A za 15 let budou v lepším stavu než stromy, které se sázely jako alejové.

Vysazené vzrostlé stromy se na rozdíl od sazenic musí zalévat. Počáteční náklady na jejich údržbu by byly vysoké.

Letos se tedy vysadil budoucí les. V prostoru se počítá i s cestami, lavičkami a dalším mobiliářem a také s rondelem. To vše se začne budovat až příští rok.

Až se na místo přijdete podívat za 150 let, myslím, že tu najdete krásný les.

Mgr. Martin Mach, radní

Na pivo/limo se starostou

V září mělo vedení obce čest účastnit se oslav partnerského města Schulzendorf. Kromě jiného jsme se s tamním starostou bavili o tom, co komu v obci funguje a co se naopak neosvědčilo. A jedna z věcí, kterou si Markus Mücke pochvaloval, byla pravidelná měsíční setkávání s občany.

Témata bývají prý různá – od strategického směřování obce po problém s octomilkami v bytě. Ale pro udržování lidského kontaktu s občany je tento koncept skvělý, je to úplně

jiný typ setkání než formální zastupitelstvo.

Cestou z Německa jsme se s kolegy radními shodli, že to zkusíme.

Hledání na internetu pak ukázalo, že na pivo/limo se starostou se chodí i leckde u nás.

A tak jsme to svolali. Na první zářijovou akci přišli dva občané. V říjnu také tak. A v listopadu pak šest. A přišel i místostarosta Přezletic a spolu s ním a s občanem, na jehož pozemku stojí malý kus mostu v Rosické, jsme se bavili, co by šlo dělat, aby se most co nej-

dříve zprovoznil. Bez emocí, věcně, konstruktivně. Probíraly se také obtíže, které trápí kuchaře v naší školní kuchyni, obnova kapliček, parkování... A taky se úplně normálně lidsky bavilo. S pivem/limem se starostou chceme pokračovat. Dosud jsme drželi třetí středu v měsíci, v prosinci se to však kryje s konáním zastupitelstva. Prosincové setkání se uskuteční 10. 12. 2025. Doražte!

Vítání občánků

Poslední zářijový den jsme ve Vinoři slavnostně přivítali nové občánky, tentokrát narozené v první polovině roku 2025. Atmosféra byla velmi srdečná a plná emocí – do místního společenského sálu dorazily rodiny s nejmenšími dětmi, aby společně prožily jedinečný okamžik. Za městskou část se ceremonie zúčastnil radní Martin Mach, který rodičům pogratuloval, popřál mnoho radosti z nového přírůstku do rodiny a předal jim dárkové tašky a květiny. Ve svém krátkém vystoupení připojil i několik milých slov, jež slavnostní chvíli ještě více umocnila.

O krásný doprovodný program se postaraly děti z mateřské školy pod vedením paní učitelky Bány Hněvkovské. Svým vystoupením

potěšily všechny přítomné a rodiče nadchly také vlastnoručně vyrobenými přáníčky, která předaly novým rodinám.

Slavnostní ceremoniál pro městskou část připravuje Komunitní centrum VINCENT, které zajišťuje hladký průběh celé akce a vytváří prostředí, kde se mohou rodiny cítit opravdu vítány.

Další vítání občánků proběhne na jaře 2026, a to pro děti narozené v období červenec-prosinec 2025. Tyto rodiny budou ohledně termínu slavnostního setkání včas osloveny úřadem. Děkujeme všem, kteří se na této krásné události podílejí, a přejeme novým vinořským občánkům i jejich rodičům mnoho štěstí a radosti.

(ÚMČ)

72 HODIN

**Jak se připravit na krizové situace a společně je zvládnout
Nezapomínejme také na dobré sousedské vztahy!**

Ministerstvo vnitra vydalo brožurku s názvem 72 hodin s podtitulem Jak se připravit na krizové situace a společně je zvládnout.

Je to reakce na nedávné povodně a také na nedávný výpadek elektrického proudu, který ochromil velkou část Prahy. Včetně Vinoře.

Pokud víme, brožurka byla distribuována i do vinořských poštovních schránek. Pokud ne, natuňte si v počítači či mobilu adresu www.72h.gov.cz a k materiálu se dostanete elektronicky.

Proč se brožurka jmenuje 72 hodin? Protože v případě nějaké krize bývají nejnáročnější první tři dny. A čím víc lidí bude schopno se

během prvních dní o sebe postarat, tím lépe pro všechny.

Nikdo dopředu neví, na co přesně se máme připravit. Ale na základě dosavadních zkušeností vznikla doporučení, co je dobré doma mít. Jednu věc v brožurce nezmiňují, ale je to naše vinořská zkušenost s výpadkem elektřiny, respektive je to výstup z našeho dotazníku k události. Řada lidí nám odpověděla, že pro ně bylo důležité, že v době, kdy nic nefungovalo, mohli hledat informace u sousedů.

Takže kromě zásob vody, trvanlivých potravin a léků je zapotřebí mít dobré sousedské vztahy.

Mgr. Martin Mach, radní

Proč jsou žulové kostky na chodníku?

Stejně jako o parkování na chodníku, i o tomto tématu jsem již několikrát informovala dříve, naposledy v minulých novinách. Ale dokud nejsou změny provedeny, málokdo se o podobu projektu zajímá či si ji dokáže představit. Tak tedy ještě jednou – proč došlo k osazení žulových kostek na chodník Mladoboleslavské ulice? Určitě to není proto, abychom omezovali místní podnikatele. Provozovatel pizzerie má na technické správě komunikací zažádáno o vyhrazení parkovacího místa před vjezdem do objektu č.p. 1. Ani to není proto, aby si o ostré hrany někdo ublížil. Je to proto, že lidé nerespektují dopravní značení se zákazem parkování.

Ke změnám svislého dopravního značení došlo již v dubnu 2024, a to proto, že parkovací pruh v některých místech ponechával

chodcům necelý metr průchodu. Chodník nebylo možné uklízet technikou, okolo zaparkovaných aut prostě fyzicky neprojela.

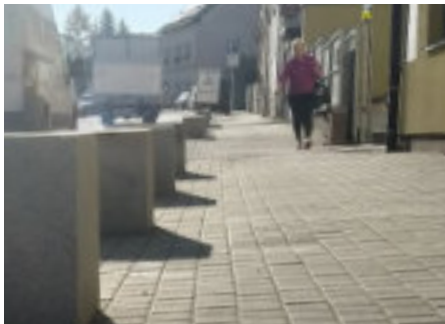
Protože ale bohužel nebylo ke svislému značení dobře dořešeno značení vodorovné, Technická správa komunikací v prosinci 2024 svislé značení bez našeho vědomí opět změnila. V lednu 2025 jsme se tedy s TSK sešli nad celkovou koncepcí chodníku mezi Bohdanečskou a Semtínskou ulicí.

Z uplynulého období bylo zřejmé, že lidé značení nerespektují a parkují i v zákazu.

A právě proto došlo k tomu, že byly na chodníku navrženy ony žulové kostky. Jde o fyzickou zábranu, aby auta nemohla na chodníku stát a aby po chodníku vůbec mohli projít chodci, aby zde mohl projet zametací vůz, v zimě radlice. Také aby byl rozhled v křižovatce.

Tento chodník je po dobu uzavření cesty mezi Vinořským náměstím a předzámčím kvůli výstavbě jedinou vhodnou přístupovou cestou dětí, které chodí ze sídliště na starou školu. Chceme, aby mohly jít bezpečně po chodníku a nemusely se proplétat mezi auty.

Žulové kostky jsou standardní dopravní zařízení. Najdete je například i před magistrátem hlavního města Prahy nebo před Technickým muzeem na Praze 7. Nejde o živo-

tu nebezpečnou věc. V případě nutnosti je možné kostky – na rozdíl od pevných sloupků – odsunout. A jak jsem psala v úvodu – kdyby bylo respektováno dopravní značení, žádné kostky tady být nemusely...

Ing. Lenka Hluší, Ph.D.,
místostarostka

Změna parkování v obytných zónách

Každá změna s sebou nese spoustu emocí. V dopravě obzvláště. Zkusím ale bez emocí popsat, proč došlo k vyznačení vodorovného značení.

Na začátek uvedu hlavní důvody:

1. Legalizace parkovacích míst v obytných zónách.
2. Zklidnění dopravy v ulicích (vystřídané parkování nutí auta zpomalit a dávat pozor, toto je zejména příklad Stojické a Moravanské).

Vinoř je cca z 90 % tvořena obytnými zónami, některé vznikly zhruba před třiceti lety, tam, kde se stavělo později, jsou samozřejmě novější.

V obytné zóně NELZE parkovat mimo vyznačená parkovací místa (zákon č. 361/2000 Sb. o provozu na pozemních komunikacích, paragraf 39, odstavec 5). Přesné znění tohoto odstavce je toto: Stání je dovoleno jen na místech označených jako parkoviště.

A vyznačená parkoviště u nás spočítáte na prstech ruky. Například v Opočínské, Mikulovické, Brožánské, části Chvojenecké a několika dalších. A co ten zbytek? Zvykové právo posledních třiceti let. Ale neodpovídá zákonu. Vzpomeňme si na začátek letošního

roku, kdy zde byly posílené hlídky policí z Vysočan a Proseku, kolik zde padlo pokut.

První návrh parkování v oblasti mezi ulicemi Stojická – Rosická – Klenovská – Mladoboleslavská byl v roce 2017. Administrativní chybou došlo pouze ke stanovení svislého dopravního značení. Původní návrh byl projednáván veřejně, aktualizace zahrnovala zapracování změn v ulicích během let, ale neměnil se princip.

Projekt vytvořil autorizovaný projektant, schválila ho policie a kbelský odbor dopravy. Vyhovuje tak všem normám a legislativním požadavkům. Projekt ale počítá s tím, že normám a požadavkům vyhovuje vše ostatní – například že otvírání brány se má odehrát směrem na pozemek, aby brána neblokovala průjezdní profil komunikace nebo průchozí profil chodníku.

Praxe je často jiná. Chápu, že jsou domy, kde zaparkovat opravdu nejde, není u nich místo na pozemku nebo jsou tam jiná omezení.

Takových míst je ale naprostá menšina. A intenzivně se věnujeme místům, která se jeví jako problémová. Již dvakrát jsme prošli celou oblast s projektantem za účasti místních, kteří se mi ozvali s dotazem či problémem, mnohokrát jsem na místě byla sama. Všechny ulice jsem projela s řidičem popelářského vozu – dle jeho názoru a zkušeností se jedná o velmi dobrý návrh, nikde nemá potíže se vytočit či projet, naopak se prý některá místa v průjezdnosti výrazně vylepšila.

Věřím, že po doladění některých míst se situace uklidní a značení povede ke zklidnění dopravy tak, jak si přejeme.

Ing. Lenka Hluší, Ph.D.,
místostarostka

Jak to vypadá s opravou parkoviště u Normy?

Už dlouho slibujeme opravu parkoviště u Normy. Se společností Norma byla uzavřena nájemní smlouva, ve které bylo zakotveno, že nájemné za parkoviště dostaneme na 10 let dopředu, a to proto, abychom mohli povrch parkoviště opravit.

Nájemné je již na účtu městské části. Projekt byl zpracován na jaře, ale dlouho trvalo, než byl projednán na všech dotčených orgánech státní správy – byly zapracovány požadavky technické správy komunikací, Institutu pro

plánování a rozvoje Prahy a dalších. V půlce října jsme tedy konečně obdrželi stavební povolení, které již nabylo právní moci.

Na konci srpna bylo vypsáno výběrové řízení na zhotovitele, které je úspěšně dokončeno – mohli bychom tedy stavět.

Proč se tedy nezačalo tak, aby bylo do zimy hotovo? Ze dvou důvodů. Stavební povolení jsme dostali až na konci října a měli jsme obavu, zda nám stavbu nezkomplikuje počasí. Chceme, aby stavba byla kvalitní, a v tom

počasí hraje velkou roli. A pak si zahájení stavby v listopadu nepřála Norma, protože adventní prodeje jsou pro ni důležité. Po dohodě s Normou a stavební firmou jsme přesunuli začátek stavby na 13. 4. 2026.

Spolu s Normou jsme vymysleli „náhradní“ parkoviště. Včas o něm dáme vědět.

Ing. Lenka Hluší, Ph.D.,
místostarostka

Metropolitní plán a Vinoř

Celá Praha teď šturmuje a zastupitelstva jednotlivých městských částí schvalují usnesení, ve kterých pošlou do posledního kola své připomínky k návrhu nového územního plánu Prahy, který se obecně označuje jako Metropolitní plán.

Metropolitní plán je pro většinu obyvatel Prahy celkem málo srozumitelný a nudný dokument, kterému nevěnují žádnou pozornost. O to víc se musíme mít na pozoru my zastupitelé, je to totiž naprosto zásadní dokument, který ovlivní život v Praze, a tedy i ve Vinoři na mnoho dalších let. Plán určí, kde se smí a nesmí stavět, kolik domů a jak vysokých, kudy mohou a nemohou vést nové komunikace, kde může být sportoviště, škola nebo lesopark, a to do takového detailu, že pokud chceme mít možnost po jeho schválení v parku postavit kavárnu, musíme to říct teď!

Plán se připravuje už velmi dlouho, od roku 2013, ale teď se zdá, že se jeho příprava chýlí ke konci. Vinoř měla možnost podat své připomínky v červnu 2022 a všechny je schválilo zastupitelstvo. Předcházela tomu dlouhá příprava a opravdu hodně práce tehdejší zastupitelky a šéfky výboru pro územní rozvoj Jany Zacharové. Díky ní a práci další řady lidí Vinoř tehdy připravila a podala šestnáct zásadních připomínek k Metropolitnímu plánu.

A pak se velmi dlouho zdánlivě nic nedělo. Opravdu jen zdánlivě, zpracovatel Metropolitního plánu totiž musel prostudovat tisíce podnětů ze všech městských částí a nakonec se k nim vyjádřit. Letos v říjnu se všechny městské části dozvěděly, bude-li

jejich námitkám vyhověno, nebo ne. A opět všichni dostali možnost na tyto závěry reagovat.

A jak dopadla Vinoř?

Z 16 našich připomínek z roku 2022 nám bylo 10x úplně nebo částečně vyhověno, dva záměry byly označeny jako realizovatelné i bez vyhovění připomínce a jen čtyři naše námitky byly zamítnuty. Ačkoli nám nebylo zcela vyhověno, vysoká úspěšnost našich podání nám dělá radost a je vidět, že místní znalost je důležitý prvek, se kterým je

zpracovatel Metropolitního plánu schopný a ochotný pracovat.

Naše reakce na vyjádření zpracovatele je následující: Jedno zamítnutí jsme plně akceptovali, protože změna se týkala i Středočeského kraje, a tam Metropolitní plán prostě zasahovat nemůže.

U dalších tří zamítnutí trváme na původním požadavku a zkusíme použít nové argumenty. Ve dvou případech se jedná o zastavitelnost parcel v majetku hl. m. Prahy v naší správě. Jedná se o pozemek v blízkosti kruhového objezdu s objektem bývalé baráčnické rychty/plynu a pozemek v ulici V Podskalí, kde jsou nyní skauti a horolezci. Dále se jedná o parcely, na kterých bychom chtěli umožnit další rozvoj venkovního sportu v blízkosti fotbalového hřiště.

Podali jsme také dvě připomínky nové. Všimli jsme si totiž, že z návrhu metropolitního plánu vypadly lesní plochy u Čakovic (ale stále v našem katastru), a požádali jsme o jejich vrácení, protože Metropolitní plán už s nimi nepočítá. Dále jsme požádali, aby se trasování cyklostezky A50 chápalo jako veřejně prospěšná stavba.

Zastupitelé se s připravenými podklady seznámili a po kosmetické úpravě v textaci byly připomínky k aktuálnímu návrhu Metropolitního plánu na posledním zasedání zastupitelstva schváleny.

Děkujeme všem, kteří se v roce 2022 podíleli na přípravě připomínek, a děkujeme všem, kteří se k tomu připojili i letos.

Mgr. Martin Mach, radní

Rozlučkový kříž u Ctěnického háje znovu promlouvá

V těchto týdnech nechává městská část Praha-Vinoř odborně opravit drobnou sakrální památku u zastávky autobusu v Klenovské ulici, na rohu Ctěnického háje. Jde o takzvaný „rozlučkový kříž“, který podle dochovaných zpráv pochází zřejmě z druhé poloviny 19. století či je ještě starší. Přesné datum jeho vzniku se nedochovalo. Oprava probíhá pod dohledem odborníků, aby křížku byla navracena důstojná podoba a zároveň byl chráněn před dalšími škodami počasí i času.

Co jsou boží muka a křížky v krajině

Lidé žijící před staletími ve zdejší krajině, se snažili do svého okolí zakomponovat i prvky, které zdůrazňovaly smysl života. Na význačných místech tak stavěli různé křížky,

kaple, kapličky, boží muka či pomníky a památníky. Nacházely se při cestách, na křižovatkách, uprostřed obcí či před jednotlivými domy. Každý z těchto objektů měl svůj důvod, proč stojí na určitém místě. Žil svým vlastním životem a jeho historie byla předávána nejčastěji ústním podáním, které je dnes z velké části zapomenuto. Mohou se k nim vztahovat pověsti, legendy či pověrečná vyprávění. Jsou za nimi ukryty osudy našich předků, kteří žili ve zdejší krajině. Plnily několik funkcí zároveň. Jednak připomínaly náboženský rozměr života a vybízely kolemjdoucí k modlitbě – to byla jejich první, „kultovní“ funkce. Zároveň fungovaly jako památníky konkrétních událostí či osob, pomáhaly v orientaci v krajině a často označovaly hranici polí, obcí či panství.

Proč má smysl je opravovat

Po roce 1948 mnoho takových památek zmizelo nebo zchátralo. Část byla považována za „neužitečnou“, část přišla o své opatrovníky po výměně obyvatel, zejména v pohraničí. Od 90. let se však zájem obcí i dobrovolníků výrazně zvedl. Drobné památky se dokumentují, opravují a dostávají se i do regionálních publikací a naučných stezek a povědomí obyvatel.

Motivy opravy těchto drobných sakrálních památek nejsou jen náboženské. Jde často o kombinaci úcty k předkům, snahy splatit „dluh minulosti“, péče o vzhled místa a o posílení místní identity. Připomínají, že krajina není anonymní prostor, ale domov, o který stojí za to pečovat – ať už jde o památky, zeleň,

nebo čistotu okolí. A památka se znovu stává živou součástí obce, nejen kusem kamene u silnice.

Co znamená „rozlučkový kříž“

Zvláštní skupinou drobných sakrálních staveb jsou právě takzvané rozlučkové kříže. Boží muka a kříže bývaly často spojeny se smrtí a s připomínkou konečnosti života. Nápisy na nich vyzývaly k pokoře, modlitbě a zamyšlení nad vlastní „poslední hodinou“.

Na okraji řady vesnic se nacházelo místo, kde se u takového kříže zastavil pohřební průvod. Během něj se lidé modlili, pokud byl hřbitov v jiné vsi, zastavil pohřební průvod za vesnicí nebo na konci vesnice u božích muk – rozlučkového kříže, kde se přítomní pomodlili za duši zemřelého a provedli odprošení lidu. Při něm zpěvák nebo jiná přítomná osoba vyzývá: „Sousedé a sousedky, jestli vám nebožtík (nebožka) za živa v čem ublížil/a, prosím vás pro Boha a pro všechny svaté ponejprv, podruhé, potřetí,

odpusťte mu (jí) to!“ Přítomní sborem odpoví: „Odpusť mu (jí), Pán Bůh.“ Část průvodu (děti, starci a další) se pak vrátila do vsi, zbytek průvodu pokračoval na hřbitov za zpěvu „Odpočívejte v pokoji, věrné dušičky“. Kříž u Ctěnického háje měl tuto funkci pro obyvatele Přezletic: právě tady se jejich pohřební průvod loučil s obcí, než se vydal na cestu k vinořskému hřbitovu. Dnes už průvody vesnicí nechodí, význam místa se ale nemění – i nadále připomíná, že hranice mezi „doma“ a „tam“ nemusí být jen čárkou v mapě, ale i prožitým místem setkání a rozloučení.

Až půjdete kolem Rozlučkového křížku na procházku do Ctěnického háje, na autobus nebo budete jen procházet, zkuste se u něj na chvíli zastavit. Je to možná jen pár vteřin, ale právě z takových malých zastavení se rodí vztah k místu, kde žijeme – a díky nim mají opravená boží muka a křížky smysl i v 21. století.

Mgr. Libuše Paterová

Rodičovská kavárna o penězích (nejen) pro děti

Na poslední rodičovské kavárně ve Vinoři jsme si povídali o tom, jak naučit děti rozumět penězům. Téma finanční gramotnosti se ukázalo jako trefa do černého – vždyť kdo z nás někdy nezalitoval, že mu doma nevyšvětlili, co to vlastně znamená „žít od výplaty k výplatě“.

V sále pod Normou se nás sešlo třináct dospělých, dvě děti a jedna skvělá lektorka – Tereza Wartuschová. Ta nám představila svůj praktický a přitom velmi lidský přístup, jak z dětí vychovat dospělé, kteří nepropadnou panice při pohledu na výpis z účtu. Dozvěděli jsme se například, že kapesné má smysl už od

pěti až šesti let, a to klidně v menších částkách, zato pravidelně. U menších dětí se doporučuje týdenní rytmus, u starších už klidně měsíční. A jestli hotově, nebo převodem na účet? Jak komu vyhovuje – ale většina z nás se shodla, že účet je dnes zkrátka praktičtější.

Zaujala nás i otázka z publika: „Má se kapesné valorizovat?“ A ještě odvážnější: „A co když si dítě chce půjčit a pak nám to splácet?“ Diskuze byla živá a vtipná – a občas jsme si přiznali, že by se hodila i kavárna „pro dospělé děti“, protože s penězi občas zápasíme i my sami.

Za sebe si z večera odnáším jednu důležitou myšlenku: s dětmi o penězích mluvíme, zajímejme se o jejich plány a sny – a hlavně jim jdeme příkladem. Protože jak víme, děti se učí méně z toho, co jim říkáme, a víc z toho, co vidí.

A pokud jste kavárnu nestihli, nezoufejte – další se už chystá! A možná se zase dozvíme něco, co nám ušetří pár vrásek (nebo korun).

Mgr. Kateřina Hájková,
Komise sociální a pro zdravotnictví

Prázdninový režim v Komunitním centru VINCENT

Během letních prázdnin se u nás ve VINCENTU provoz tradičně mění. Zájmové kroužky, které během školního roku zaplňují celou budovu energií dětí i dospělých, mají pauzu, knihovna přechází do omezeného režimu, zaměstnanci čerpají zaslouženou dovolenou a v klidnějším období probíhají drobné opravy a údržba.

To ale rozhodně neznamená, že by se u nás celé dva měsíce nic nedělo! Naopak – prostory centra ožívají příměstskými tábory a v týmu už zároveň pilně připravujeme podzimní akce, na které se všichni těšíme.

Letošní léto přineslo také jednu milou novinku – Letní večery pod javorem. Ty si rychle našly své diváky z řad milovníků hudby a umění, kteří zrovna trávili čas ve Víně. Příjemná komorní atmosféra, krásné prostředí a společná setkání pod korunou našeho javora dodaly letním dnům jedinečné kouzlo.

Markéta Kilingerová, ředitelka KC VINCENT

LETNÍ VEČERY *pod javorem* u KC VINCENT

V polovině července ožily prostory komunitního centra VINCENT i jeho zahrada pod majestátním javorem novou kulturní tradicí – Letními večery. Akce vznikla s cílem nabídnout prostor místním i přespolním umělcům, aby mohli představit svou tvorbu, vzájemně se setkat a sdílet, co dokáže umění udělat s naší duší. To vše v klidné a přátelské atmosféře letního podvečera.

Během tří výstavních večerů se zde potkali amatérští i profesionální tvůrci, děti i dospělí. Díla byla k vidění jak v interiéru, tak venku v zahradě – pokud to počasí dovolilo. Součástí každé výstavy byl i krátký hudební program, který dodal celé akci slavnostní charakter.

Svou tvorbu představili: Art by Elu – akrylová malba; Eliška Doležalová – autorské knihy, grafika; Petr Etler – olejomalba, akvarel, kniha;

Anastasia Budan – kresby; Mária Smoljaková – obrazy; Ivana Zikmundová – kresby a malby; Ivana Arencibia Dokoupilová – promítané fotografie; Pettmel – olejomalby; Ludmila Obručová – akvarel; 2. C ZŠ Víně (tř. uč. Olga Nováková); Jan Štrup (zast. Sarah Štrup) – grafiky a koláže; Pavel Hykl – fotografie; Levým okem – fotografie; manželé Houškoví – fotografie; Petronila Ševčíková – autorská poezie. O hudební ozdobu se postarali: klarinetistka Anna Paulová, kytarista Dušan Milko, flétnistka Eva Svitáková s kapelou Přetlak věků a kytaristé Lukáš Sommer a Martin Kludský. Zazněla autorská tvorba, Bach i známé písně k táboráku. Večery plynuly poklidně a návštěvníci měli dostatek času nejen obdivovat vystavená díla, ale i posedět, popovídat si a užít si letní atmosféru.

Po úspěšném prvním ročníku doufáme, že Letní večery budou mít pokračování i v roce 2026. Pokud tvoříte a rádi byste se zapojili, můžete kontaktovat KC VINCENT na e-mailu: jana.cesakova.hyklova@praha-vinor.cz

Jana Česáková Hyklová

Když naše akce plní sál

Při plánování programu bývá často velkým dilematem, jakého umělce pozvat, jakou formu akce zvolit a v jakém termínu ji uspořádat. Ne vždy si můžeme den či hodinu určit sami – někdy je potřeba přizpůsobit se možnostem druhé strany. Naším cílem však vždy zůstává jedno: vybírat pro občany to nejlepší, aby naše akce měly smysl a oslovily co nejvíce návštěvníků. A tou největší odměnou je pak zaplněný sál a dlouhý potlesk.

Jsme malá městská část, a tak se zde mnozí známe osobně nebo alespoň od vidění. O to cennější je přímá zpětná vazba – vidět spokojené návštěvníky na vlastní oči a slyšet jejich dojmy hned po skončení programu.

A letos se nám skutečně podařilo potěšit velké množství diváků, především v sále pod Normou.

V září nás pobavil zpívající právník Ivo Jahelka. V říjnu do Vinoře zavítali Miloň Čepela a Patrik Ulrich s projektem Šansonárium – půvabným pásmem šansonů, poezie a humoru.

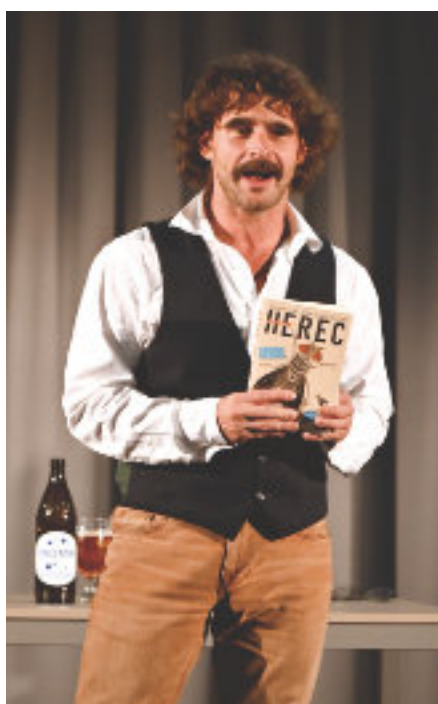
Velký úspěch mělo také Listování. Představení knihy Herec přineslo silný, herecky výborně zvládnutý zážitek a potvrdilo, že tento formát má ve Vinoři své pevné místo. Knihu Herec si můžete zapůjčit v naší knihovně.

V září jsme se opět zapojili i do oblíbené Noci literatury, která se tentokrát celá odehrávala v zámeckém areálu Ctěnice. Elegantní

prostory, skvělí interpreti a krásná atmosféra vytvořili nezapomenutelný večer. Poděkování patří všem partnerům za spolupráci.

Týden před adventem jsme si navíc užili koncert legendární country kapely Schovanky. Děkujeme všem, kteří naše akce navštěvují a pomáhají spoluvytvářet jejich atmosféru. Díky těmto setkáním se posiluje místní komunitní život a vzniká prostor, kde se lidé rádi potkávají. Velké poděkování patří také naší kavárně, která nám vždy ochotně vychází vstříc.

Markéta Kilingerová, ředitelka KC

VINCENT a spolupráce se školou

Během školního roku úzce spolupracujeme se školou a školní družinou. Dětem nabízíme rozmanité programy a v případě zájmu se rádi přizpůsobíme časovým možnostem i rozvrhu jednotlivých tříd. Na podzim se nám podařilo uskutečnit hned několik různorodých aktivit, které děti zaujaly a bavily.

Podzim ve Vinoři patří i rybníkům

Období výlovů je ve Vinoři neodmyslitelně spojené s podzimem – a proto jsme pro děti ze školní družiny připravili program přímo u rybníka. Ve spolupráci s vinořskými rybáři se děti dozvěděly, proč se rybníky vypouštějí a jaké ryby v nich žijí. Za rybáře nás přivítala Veronika Pešatová, která dětem poutavě vyprávěla o životě ryb a péči o rybníky.

Součástí programu byl také výtvarný workshop vedený výtvarnicí Eliškou Doležalovou, při kterém si děti mohly vyzkoušet tvoření s rybí tematikou a odnést si vlastní malý „rybníkový“ obraz. Děkujeme vinořským rybářům za spolupráci a dětem za jejich zvědavost a chuť objevovat.

Setkání s plenérovou malbou

Na začátku školního roku jsme využili krásného počasí a připravili pro děti zážitek s plenérovou malbou. Ukázali jsme jim, jak si vybrat zajímavý pohled do krajiny pomocí jednoduchých „černých rámečků“, vysvětlili, co je plenér a proč se stále maluje venku. Povídali jsme si také o prvních plenérových malířích a o tom, jak obraz Imprese dal jméno celému uměleckému

směru. Děti si mohly sáhnout na skutečný olejomalbný obraz, přivonět k barvám – a třetáci si dokonce sami zkusili malovat. Pro mnohé to byl jejich první kontakt s plenérovým uměním „naživo“.

Listování a příběh cestovatelů

Podzimní program doplnilo i oblíbené Listování, tentokrát s příběhem Legenda Hanzelky a Zikmunda. Představení se konalo hned třikrát a potvrdilo, že tento formát děti i dospělé velmi baví. Herci poutavě přiblížili dobrodružství slavného cestovatele a diváci mohli sledovat, jak se příběh postupně rozvíjí – od nenápadného úvodu až po dramatické momenty, které nás vtáhly publikum do děje.

Markéta Kilingerová, ředitelka KC VINCENT

Jak naši senioři prožili podzim – společně, aktivně a s úsměvem

Podzim byl u našich seniorů opravdu pestrý a radostný. Už během letních prázdnin jsme chtěli zachovat jejich oblíbená pravidelná pondělní setkávání, která u nás probíhají už několik let. Protože naše centrum bylo přes léto částečně uzavřené kvůli opravám a táborem, zajistili jsme náhradní prostory v klubovně a Společenském sále Pod Normou. Díky tomu se senioři mohli vídat bez přerušení, a především – pokračovat v tradici, která je pro ně velmi důležitá. A hned v září se rozběhl nový program naplno. 15. září jsme společně vyrazili zájezdním autobusem na Zahradu Čech do Litoměřic, kde si senioři užili nejen krásnou atmosféru, ale také

společný čas mimo každodenní rytmus. O pouhé dva dny později reprezentovali vybraní účastníci Vinoř na tradiční Seniorádě, kterou letos pořádaly Letňany. Náš tým si odvezl krásnou stříbrnou medaili, na kterou jsme všichni opravdu pyšní!

V říjnu jsme pokračovali v aktivitách, o které je dlouhodobě velký zájem. Pokračuje kurz anglického jazyka, a nově jsme zahájili také jógu na židlích, kterou vede certifikovaná lektorka – jemně, s ohledem na věk i možnosti účastníků. Reakce jsou skvělé a lekce se rychle staly oblíbenou součástí týdne.

Naši senioři se také s velkou chutí účastní kulturních akcí, které pořádáme v sále Pod Normou, i těch, jež nabízí Zámecký areál Ctěnice. Na podzim nás potěšili svým vystoupením například Ivo Jahelka a Miloň Čepelka a v listopadu jsme si společně užili koncert legendární country kapely Schovanky.

Velký dík patří také městské části Praha-Vinoř, která dlouhodobě seniory podporuje. Díky finanční podpoře je řada akcí pro seniory cenově dostupnější a mohou se jich účastnit opravdu všichni, kdo mají chuť.

Markéta Kilingerová, ředitelka KC

Vzniká nový Klub seniorů při Komunitním centru VINCENT

Rada Městské části Praha-Vinoř pověřila Komunitní centrum VINCENT založením Klubu seniorů, který začne oficiálně fungovat od začátku roku 2026. Tato novinka reaguje na rostoucí zájem vinořských seniorů o pravidelná setkávání, aktivní trávení volného času a prostor, kde mohou sdílet společné zážitky i podporu. Od nového roku bude možné přihlásit se a stát se registrovaným členem. Součástí členství

bude i roční členský poplatek, který umožní fungování klubu a zároveň členům zpřístupní finančně zvýhodněnou nabídku aktivit – od volnočasových programů až po tematické přednášky či společné výlety. Velmi si vážíme důvěry, kterou nám místní senioři dlouhodobě projevují. Věříme, že nový Klub seniorů se stane přátelským a bezpečným místem pro setkávání, inspiraci i radost ze společně stráveného času.

Přihlášení je velmi jednoduché:

Zájemci se mohou zapsat osobně v Komunitním centru VINCENT, nebo e-mailem na adrese: vincent@praha-vinoř.cz u paní Markéty Kilingerové.

Více informací a pravidla Klubu seniorů jsou zveřejněny na webu MČ Praha-Vinoř.

Zájezd do Berlína

Berlin, Berlin, Berlin... Ve dnech 2. a 3. 10. 2025 se žáci devátých tříd již tradičně zúčastnili exkurze do německé metropole. Nejprve navštívili nedaleko Berlína bývalé, dnes již „rozpadlé“, tajuplnou atmosférou dýchající plicní sanatorium Beelitz Heilstätten, nad nímž se vine i stezka v korunách stromů. Následovala prohlídka Olympiastadion, a to nejen exteriéru, ale i interiéru, kde žáci mohli nakouknout do samotného zákulisí budovy včetně největšího VIP prostoru v Evropě vůbec. Po příjezdu do centra se pokochali úžasným výhledem na celé město z televizní věže Fernsehturm a také měli možnost zhlédnout

historii Berlína od jeho úplných počátků až po současnost prostřednictvím 3D brýlí. Zcela jiný pohled na město pak žáci dostali během prohlídky kontroverzního náměstí Alexanderplatz se známými Weltzeituhr, Neptunbrunnen a Rotes Rathaus.

Druhý den začal ranní projíždkou lodí po řece Spree podél Museuminsel a nově vystavěné vládní čtvrti. Následovala prohlídka bulváru Unter den Linden, showroomu Volkswagen a obchůdku s pro Berlín tak typickými semaforovými postavičkami – Ampelmann. Velký dojem v dětech zanechalo i interaktivní Museum von Deutschland. Přes světově

známé náměstí Potsdammerplatz jsme došli až k pomníku věnovanému židovským obětem 2. sv. války. Následovalo zastavení se u nejtýpějšího symbolu metropole Brandenburger Tor. Posledním bodem naší exkurze byla návštěva budovy Reichstagsgebäude s unikátní střešní skleněnou kopulí, odkud se všichni mohli symbolicky rozloučit s Berlínem. Výlet byl pro nás nezapomenutelným zážitkem plným nejen nových poznatků, ale určitě i společné zábavy. Tak zase někdy příště :)...

Tschüs!

Mgr. Hana Zlámalová, Mgr. Martina Kurková, Mgr. Eva Titěrová

Naše škola se zapojila do olympijské výzvy „Probud' v sobě hrdinu!“

Naše škola se připojila k doprovodnému programu Olympiády dětí a mládeže 2026, kterou pořádá hlavní město Praha ve spolupráci s Českým olympijským výborem. Cílem programu je podpořit u žáků sportovní nadšení, týmového ducha a hodnoty fair play prostřednictvím tvůrčích aktivit. V rámci

1. etapy soutěže s názvem „Probud' v sobě hrdinu!“ jsme vytvořili vlastní školní HAKU – krátké rytmické vystoupení symbolizující odhodlání, sílu, respekt a jednotu. Naše HAKA je výbuchem energie, rytmu a týmového ducha. Spojili jsme hlasy, pohyby i nápady napříč druhým stupněm, abychom

ukázali, že síla nevzniká v jednotlivci, ale ve skupině, která dýchá jako jeden celek. Choreografii vytvořila žákyně 9. B, hudební aranž k motivu skladby Still D.R.E. (Snoop Dogg) připravila vyučující Lenka Pobudová a text vznikl společně napříč ročníky 6.–9. třídy.

Deváťáci objevovali svět povolání

Ve středu 15. října 2025 se na naší škole uskutečnil již tradiční Kariérní den, který byl určen pro všechny žáky 9. tříd. Cílem akce bylo seznámit je s různými pracovními obory, které by mohli v budoucnu vykonávat, a zároveň jim nabídnout možnost si některé z nich vyzkoušet i v praxi.

V rámci dne si každý žák mohl vybrat dvě povolání, která ho nejvíce zajímala. Následně se zúčastnil interaktivních workshopů nebo setkání s profesionály z daných oblastí. Letos jsme přivítali zástupce těchto profesí: učitelku mateřské školy, zdravotní sestru, kadeřnici, vedoucí exteriérů botanické zahrady, majitele firmy s podlahami, advokátku a tvůrce podcastů.

Každé setkání nabídlo nejen informace o dané profesi, pracovním dni či vzdělávací cestě, ale také praktické aktivity, do kterých se žáci mohli zapojit. Vyzkoušeli si například jednoduché účesy, výtvarnou práci s dětmi ve školce, vázání kytice. Žáci hodnotili den velmi

pozitivně – mnozí si díky osobnímu setkání s odborníky upřesnili svou představu o budoucím povolání, někteří naopak zjistili, že směr, kterým se chtěli dát, není úplně ten pravý. Děkujeme všem hostům za ochotu sdílet své zkušenosti a inspiraci a těšíme se na další ročník této oblíbené akce.

Eva Titěrová, Táňa Grochálová

Škola, kde se umění stává hrou a hra uměním

Asi jste zaznamenali, že během jara byla VINOHra obohacena o staronovou Základní uměleckou školu VINOHra. V červnu se v sále Centra Mariapoli konala výstava a koncert žáků školy. Program byl vskutku pestrý, své umění předvedli malí hráči na housle, flétničky, klarinety, saxofony i akordeon. Nesmíme zapomenout na zpěváky a bubeníky. Účinkující podpořila slovem i zpěvem patronka VINOHry paní Petra Černocká a na závěr koncertu vystoupil největší vinořský kytarový orchestr, se kterým si celý sál s chutí zazpíval známé písně.

Neméně důležité však byly i výchovné koncerty pro vinořskou základní i mateřskou školu, které proběhly o něco dříve. Jak se později ukázalo, publikum bylo natolik zaujato výkony malých muzikantů, že se o několik dní později řada dětí úspěšně zúčastnila přijímacích zkoušek. V září se tak staly žáky ZUS VINOHra, pilně studují a již brzy je budete moci během adventu slyšet, případně si prohlédnout jejich výtvarné práce. V tomto školním roce VINOHra působí od pondělí do pátku v budově staré školy na VINOřském náměstí.

První příležitost poslechnout si žáky VINOHry byla při rozsvěcení vánočního stromu první adventní neděli 30. listopadu v 15 hodin. Dále nás uslyšíte 10. prosince v 17.30 před společným zpíváním na akci Česko zpívá koledy (také na VINOřském náměstí). VINOHře též bude patřit jeden z adventních koncertů v kostele Povýšení sv. Kříže – 14. prosince od 18 hodin (zde bude i výstava děl žáků výtvarného oddělení). Nový rok přivítáme koncertem v Centru Mariapoli v pondělí 12. ledna.

Barbora a Marek Bártovi

Výtvarný příměstský tábor již poosmé

V červenci letošního roku jsme s dětmi na Výtvarném příměstském táboře chodily kolem nehotového kruhového objezdu a diskutovaly o tom, co bude uprostřed. Vyhlásila jsem tedy jakýsi konkurz na nejlepší návrh plastiky, která by tam mohla stát. Děti se daly s chutí do práce. Měly k dispozici všelijaké recy-věci a výtvarné materiály, z kterých vznikaly plastiky 20–60 cm velké. Posudte sami, zda by se vám některé z nich na kruhovém objezdu líbily. Nebo by tam mohly stát zvětšeniny brouků nebo raket, které vytvářely menší děti?

Výtvarný příměstský tábor jsme pořádali již poosmé ve farním centru Betlém. Vedu jej vždy se třemi asistentkami, které připravují bohatý herní, soutěžní a další program plný legrace. Dětských účastníků, kteří rádi tvoří a malují, bylo letos ve třech břízích 48. Nezáleží na množství talentu, ale na chuti tvořit. A ta ani letos opravdu nechyběla.

Ludmila Obručová, Atelier Ludmila

Prázdninová setkávání vinořských baráčníků

Nejen výlety po vlastech českých i do zahraničí, ale také pravidelná setkávání vinořských baráčníků, zpívání a samozřejmě tancování nám zpestřily letošní prázdniny. Pilně zdokonalujeme nový country tanec *Moje gusto*, ale i přesto zůstává v požadavcích na naše vystoupení jasným favoritem tradiční Česká beseda. Tu jsme s velkým ohlasem zatančili na dožínkové slavnosti v zahradě Domu seniorů v Terezíně. Kromě místních „stařečků“ se akce zúčastnila i početná skupina jejich rodinných příslušníků. Stoly se prohýbaly pod dobrotami a všelijaké pití teklo proudem. Ve slunečních paprscích naše červené sukně rozkvetly jako vlčí máky a společně s kroji i samotnou besedou sklidily velký obdiv.

Koncem prázdnin jsme se díky společnosti Vin Agro, s.r.o., sešli v jejich areálu V Poli, kde jsme uspořádali příjemnou grilovačku spojenou se zpíváním za doprovodu dvou harmonikářek – Aničky Huptychové a Jitky Lorencové. Obě muzikantky byly skvělé, vtipné a vytvořily báječnou atmosféru. Moc všem děkujeme za odpoledne plné písniček, smíchu a dobré nálady.

S radostí a hrdostí jsme si zatančili Baráčnickou besedu na oslavách 100 let Sokola Vinoř! Byla

to krásná příležitost připomenout si tradici, tanec i společenství, které nás všechny spojuje.

Za Baráčnický Vinoř Jaroslava Krákorová

KUVIDLO: Jak šel Maxipes Fík do školy – 1. 9. 2025

Pohádková klasika ve Vnoři: Jak šel Maxipes Fík do školy! Stalo se pro nás již milou tradicí, že konec prázdnin a začátek školního roku spojujeme s veselou pohádkou. Pro letošní začátek školního roku si naše divadýlko Kuidlo připravilo příběh o tom, jak se Fík rozhodl doprovodit svou kamarádku Áju do školy a sám se naučil číst, psát, počítat. Na příběhu, který byl pro děti nejen zábavný, ale i poučný, jsme se jim snažili s humorem a laskavostí připomenout, že s trochou snahy a velkou chutí do života se dá zvládnout úplně všechno! Ukázat, že škola není strašidlo, ale místo plné nových dobrodružství a poznání.

Představení se jako již tradičně konalo na malebném místě v lomu v Podskalí (Obůrka), což dodalo zážitku jedinečnou atmosféru.

Zahrádkářská výstava 26.–28. 9. 2025

S příchodem podzimu se v pražské Vnoři tradičně uskutečnila jedna z nejoblíbenějších a nejpestřejších událostí, zahrádkářská výstava již druhým rokem pořádaná spolkem Kultura Vnoř, z.s., ve spolupráci s vinořskými zahrádkáři. Tato akce byla oslavou úrody, pěstitelských úspěchů a komunitního života. Oslava úrody a soutěžní klání bylo centrem tří denní přehlídky toho nejlepšího, co se místním zahrádkářům podařilo vypěstovat. Návštěvníci mohli obdivovat barevně dokonalá jablka, hrozny a dekorativní aranže ze zeleniny

či ukázky netradičních plodin nebo odrůd, které se ve Vnoři podařilo vypěstovat. Výstava však nebyla jen o pasivním obdivu. Zahrnovala i populární soutěže o nejlepší marmeládu a o nejlepší koláč, k dispozici byly i dětské dílničky. Doprovodný program byl bohatý a oslovil všechny generace. Pátek byl věnován dětem z vinořské školy pro které byla připravena mimořádně poutavá přednáška na téma Opylovatel od vynikajícího včelaře Ing. Rostislava Poláčka. Páteční program pak zakončila svou hudbou folková kapela Mladí

a neklidní Jirky Cihláře. Sobotní program byl plný zábavy a ochutnávek marmelád i koláčů. Příjemné odpoledne, kterému přálo počasí, pak uzavřel koncert vinořské kapely Hoffmanovy kapky. Výstava se konala v malebném areálu vinořské rybářské bašty. Zahrádkářská výstava Kultury Vnoř byla zkrátka víc než jen přehlídka úrody. Byla to společenská událost, která oslavila zahrádkářskou vášeň, podpořila místní komunitu a s chutí a hudbou přivítala podzim.

www.kulturavinoř.cz

Stezka odvahy 15+ 11. 10. 2025

Letos jsme si pro vás připravili již druhý ročník akce „Stezka odvahy 15+“, nabízející dospívajícím a dospělým jedinečný zážitek plný napětí, strachu a zábavy. Letošní ročník byl ve znamení 15+, a tedy jen s občanským průkazem. Toto opatření zaručilo, že si účastníci užili stezku s patřičnou dávkou adrenalinu a strašidelných prvků, které by pro mladší děti nebyly vhodné. I tak ale přilákala tato akce velké množství mladých i dospělých k překonání vlastních limitů v potměšlém prostředí noční Vinoře. Stezka byla vedena od Café House & Bistro pod Normou, uličkami Vinoře, Ctěnickým hájem. Účastníci si užili noční trasu, která prověřila jejich nervy a statečnost. V cíli na ty nejdůležitější čekala zasloužená odměna.

Drakiáda 12. 10. 2025

Letošní drakiáda byla ve znamení nebe plného barev nad golfovým hřištěm. Již třetí ročník drakiády se letos přesunul do malebného prostředí areálu Prague City Golf Vinoř. Tato spolupráce mezi spolkem Kultura Vinoř, z.s.,

a golfovým resortem přinesla účastníkům ideální podmínky pro pouštění draků a bohatý doprovodný program pro malé i velké. Od té doby, co již nelze využít tradiční místo u vinořského rondelu, sáhli jsme po nabídce

Prague City Golf na louku v jeho areálu. Tento prostor se ukázal jako ideální, neboť zde „na podzim fouká“, což zaručuje, že draci skutečně vzletnou k nebi. Golfový resort, který se snaží být volnočasovým areálem pro celou komunitu, poskytl skvělé zázemí a dostatek otevřeného prostoru. Pro návštěvníky byl připraven bohatý program plný aktivit. Proběhla i soutěž o nejhezčího vlastnoručně vyrobeného a malovaného draka. K dispozici byli dokonce i golfovní trenéři a děti i dospělí si mohli vyzkoušet golf. Restaurace Soul.ad, která je součástí resortu, zajistila speciální podzimní občerstvení, jako je voňavý svařák, dýňové latté, horká čokoláda, muffiny nebo párek v rohlíku. Drakiáda ve Vinoři byla skvělým příkladem, jak propojit sportovní areál s místní komunitou a užít si podzimní odpoledne plné radosti, smíchu a pestrobarevného nebe.

Lampioňák 1. 11. 2025

Lampionový průvod, neboli zkráceně „Lampionák“, patří k nejoblíbenějším a nejtradičnějším podzimním akcím pro celou rodinu ve Vinoři. Tato komunitní událost, pořádaná spolkem Kultura Vinoř, z.s., za podpory MČ Praha-Vinoř a dalších partnerů, letos opět přilákala stovky místních obyvatel i návštěvníků, kteří se s rozzářenými lampiony v rukou vydali od Café House & Bistro pod Normou na procházku potměnými uličkami a parky. Trasa byla lemována živými obrazy činností ze zámku

a podzámčí. V parku před Vinořským zámkem pak průvod zakončilo taneční, šermířské a ohnivě vystoupení skupin Citadela, Streitax, Srdcové eso. Akce má dlouholetou tradici, letos se konal již 22. ročník. I když se formát v průběhu let mírně mění, základ zůstává stejný: vytvořit atmosféru sounáležitosti a vnést světlo do sychravého podzimního období.

www.kulturavinor.cz

Den válečných veteránů 11. 11. 2025

V úterý 11. listopadu se ve Vinoři v parku před hřbitovem konal slavnostní pietní akt ke dni válečných veteránů. Akci jsme pořádali za podpory MČ Praha-Vinoř a Obce baráčnické ve Vinoři.

www.kulturavinor.cz

Místo vrby habr a topol

Nedávno jsme na břehu Malé Obůrky pokáceli vrby. Důvodem bylo, že stromy měly kvůli práci nutrií podnorované kořeny a byly nestabilní.

Místo vrb jsme čerstvě vysadili na břehu rybníka dva stromy, habr obecný a topol bílý.

Rybáři Vinoř

Sokolovna oslavila 100. narozeniny ve velkém stylu (13. září)

100. výročí otevření místní sokolovny se stalo nezapomenutelnou událostí, která sjednotila všechny generace. Celodenní program nabídl zábavu pro malé i velké.

Dopoledne se sokolovna proměnila v pohádkovou říši plnou smíchu a radosti. Děti s nadšením pobíhaly mezi zábavnými stanovišti, kde plnily nejrůznější úkoly, a dopoledne vyvrcholilo tradičním podzimním karnevalem, kde se to hemžilo princeznami, superhrdiny a zvířátky.

Odpoledne převzali žezlo dospělí. Pro ně byly připraveny pravé gurmánské hody – grilovaná kolena, která voněla široko daleko, a k tomu pivo a malinovka zdarma. K pohodové atmosféře přispěl i bohatý kulturní program. Sestry z místního spolku Baráčnic předvedly tradiční tanec Beseda a energii do žil pak vlila skupina Zumbic, která zatančila na rytmy známé melodie od Elvise Presleyho.

Během slavnostního ceremoniálu vedení Sokola předalo ocenění vítězům tenisového i nohejbalového turnaje. Zvláštní uznání,

bronzovou medaili za zásluhy, obdržel bratr František Švarc. Ocenění za podíl na rozvoji Sokola získali Robert Rytina a Milan Klivický. Sestra Helena Švarcová byla oceněna za dlouholeté vedení Šatníku a nezištnou pomoc sociálně znevýhodněným občanům. Oslavy navštívila i řada vzácných hostů, mezi nimiž nechyběl primátor města MUDr. Bohuslav Svoboda, ředitel společnosti Globus Karl Ernst Antlauf ani poslanec PČR Pavel Žáček.

Jejich přítomnost podtrhla význam Sokola pro celou společnost.

Sté výročí sokolovny bylo nejen oslavou minulosti, ale i důkazem, že tradice a sportovní duch v obci stále žijí. Akce ukázala, že Sokol není jen budova, ale především komunita lidí, kteří se navzájem podporují a tvoří místo, kam se rádi vrací.

TJ Sokol Vinoř

Pohádka Divadýlka Na konečný: Bude (to) cirkus!

V srpnu jsme jako každý rok sehráli naši tradiční prázdninovou pohádku v lesíku stavebnin V. Dlabač. Počasí si s námi pohrávalo a bylo velmi nepředvídatelné, a tak jsme museli jednat rychle – premiéra zcela nové pohádky Bude (to) cirkus! nakonec proběhla operativně v hale mezi sádrokartonem a izolací. Atmosféra byla skvělá i tam a improvizované prostředí dodalo představení zvláštní kouzlo.

Pohádky si píšeme sami a ani tato nebyla výjimkou. Po skončení jsme si společně opekli buřtíčky a zazpívali za doprovodu kytary, což vytvořilo krásnou tečku za odpolednem. Těšíme se, až pohádku na podzim znovu oprášíme a zahrajeme ji v sokolovně na dětském karnevalu v září 2026.

Jiřina Dlabačová, Divadýlko Na konečný

15. ročník Halloweenu ve Vinoři.

Letošní ročník byl naprosto nezapomenutelný, a to především díky 32 neuvěřitelným dobrovolníkům – strašidlům, čarodějnicím, duchům, kteří se celé tři hodiny naplno věnovali dětem. Bez možnosti si třeba jen na chvilku odskočit nebo se ohřát. Drákula byl v rakvi zimou skoro mrtvý, čarodějnice ztrácely hlas, ale úsměv jim zůstal až do konce! Dětem jsme rozdali přes 400

herních kartiček, občerstvení vonělo na každém kroku a návštěvníků bylo snad nejvíc v celé historii akce.

Snažili jsme se posunout náš Halloween zase o kousek dál, strašidelná stanoviště i večerní program byly zcela nové. Díky spolupráci s REX MÉDIA jsme mohli nabídnout unikátní podívanou, a to strašidelnou taneční projekci

promítanou přímo na plášť haly. Na závěr nebe rozzářil náš tradiční ohňostroj. Obrovské DÍKY patří všem, kdo pomohli, fandili, strašili a rozdávali radost.

Jiřina a Václav Dlabačovi,
stavebniny Václav Dlabač

Příměstský tábor pod křídly Sokola

Prázdniny sice dávno skončily, ale vzpomínky na dva turnusy příměstských táborů zůstávají. Tábory byly plné her, sportu, tvoření a objevování.

Děti si užily parádní výlety, včetně návštěvy parku Mrázovka se svezemím lanovkou, prozkoumaly Kbelský prales, Zruč nad Sázavou i okolí Vinoře. Nechyběla ani celodenní dobrodružství v Berouně, Hovorčovicích a Šestajovicích. Jedním z největších zážitků, který se opakoval v obou turnusech, byla návštěva dobrovolných hasičů v Satalicích, kde si táborníci mohli prohlédnout jejich práci zblízka a vyzkoušet si ji.

Velké nadšení vyvolal i speciální program „Věda nás baví“, který děti pohltil svými úžasnými experimenty. Celé prázdninové putování bylo zakončeno táborákem a pohádkou. Máme obrovskou radost, že se tábory líbily, a už teď se těšíme na další ročník ve stejných termínech (poslední týden v červenci a první v srpnu).

Zuzana Štočková,
Sokol Vinoř

Cesta Vinořského šatníku od Sýpky až k nám domů

Vinořský šatník, dnes už dobře známý projekt, vznikl díky Kateřině Hájkové a jejímu týmu v době příchodu ukrajinských uprchlíků. Laskaví VINOŘÁCI i lidé z okolí začali nosit oblečení, obuv, drogerii a mnoho dalšího. První zázemí jsme měli na farní Sýpce.

Později jsme se přesunuli do Klenovské ulice, kde nám soukromý majitel více než rok poskytoval prostor. I ten se však časem zaplnil. Nakonec jsme vystěhovali zaparkované auto do mrazu a vše přemístili k nám do garáže. Protože dárci přinášejí i větší věci, jako jsou kola, kočárky či autosedačky, pořídili jsme plechový domeček. Ani ten ale nestačil, a tak přibyl i velký stan. Naše

zahrada se tím trochu proměnila v malý „cirkus“, ale jsme tak připraveni i na nepřízeň počasí a stojany s oblečením pro přehlednost stavíme i mimo garáž.

Do Šatníku dnes přispívají nejen místní VINOŘÁCI a sousedé z blízkého okolí, ale také ukrajinské

maminky, které se rády zapojují, a dokonce i ženy z Káraného, Brandýsa či Kralup. Jednou měsíčně se u nás setkávají, vznikají tu nová přátelství, maminky si vyměňují zkušenosti, předávají recepty a často si užijí i chvíli bez dětí.

Jsem ráda, že Šatník má stále více příznivců. Pomáhá nejen rodinám, ale i planetě – i když je to už „otřepaná“ fráze, tady opravdu platí.

Čas, který Šatníku věnuji, mi přinesl možnost poznat mnoho milých lidí. Děkuji všem dárcům, často i anonymním, kterým nemohu osobně poděkovat nebo jim alespoň vrátit tašky. Vaše štedrost a dobrota jsou pro nás velkou oporou.

Helena Švarcová

Zámecký areál Ctěnice má POESIOMAT!

V pondělí 13. října se ve ctěnickém parku uskutečnilo slavnostní odhalení Poesiomatu. A co přesně je Poesiomat?

Jde o kulturní periskop nebo také mluvící sochu, která nese poselství a paměť dané lokality. Ctěnický Poesiomat tak poddhal návštěvníkům historii tohoto místa, povypráví o významných majitelích panství či předá vzpomínky na válečná léta ve Ctěnicích. Svě místo v Poesiomatu mají také osoby spjaté s areálem – pan Neumann z jezdecké školy a pan Fous ze zahradnictví. Je pamatováno i na dětské publikum, které si bude moct přehrát písničky a básně o jablíčkách či koních, tedy s tématy spjatými s areálem.

www.muzeumprahy.cz

Sport není jen o výkonu!

Během tohoto roku byla nově ustavena Komise pro sport při MČ Praha-Vinoř ve složení Markéta Obrová, Michal Zítek a David Stella. Naším cílem je být otevřeným partnerem pro všechny, kdo ve VINOŘI sportují, vedou oddíl nebo se jen chtějí zapojit do komunitního dění. S dotazy či podněty se na nás můžete kdykoliv obracet na sport@praha-vinor.cz.

Pro letošní rok jsme si stanovili jasné priority: vytvořit spravedlivý a transparentní mecha-

nismus pro rozdělování sportovních dotací, zlepšovat komunikaci mezi sportovními kluby, oddíly a veřejností, podporovat akce, které propojují vinořskou komunitu a posilují kontakt mezi generacemi. Rádi bychom také aktualizovali databázi všech sportů a sportovních aktivit ve VINOŘI a pravidelně informovali o dění v místních klubech a kroužcích. Prosíme proto oddíly, trenéry a organizátory, aby nám zasílali informace o svých akcích,

novinkách nebo o tom, že nabírají nové členy – rádi pomůžeme s jejich propagací.

Sport vnímáme jako prostor pro radost, pohyb, vzájemné setkávání i budování komunity. Ať už jde o běh, fotbal, tenis, šachy, nebo kondiční cvičení, chceme, aby se vinořský sport stal přirozeným místem, kde se lidé propojují a podporují.

David Stella, Komise pro sport

FK Vinoř 1928

Podzimní sezóna začala a naši mladí svěřenci (starší přípravek, mladší žáci, starší žáci a mladší dorost) využívají to, co se naučili na tradičním týdenním soustředění.

Green Valley v Chotýšanech je pro nás prověřenou destinací, a tak jsme v termínu 17.–22. 8. nabírali fyzickou, nacvičovali herní strategie, odehráli 6 přípravných zápasů, ale i stihli nějaký ten výlet a vyzkoušeli místní bazén. A že nás nebylo málo... 10 trenérů se pečlivě staralo o 70 dětí.

V červnu proběhl vydařený memoriál Jiřího Čadka týmů nad 35 let a opět zvítězil tým Galacticos, blahopřejeme.

Muži bojují v I. A třídě, stará garda poctivě trénuje v úterý večer. Jak se naše všechny týmy držely v podzimní sezóně, vám sdělíme v příštím vydání.

Tomáš Klíma

■ Pozvánky

VINCENT, p.o., vás zve na:

SOUSEDSKÉ PUTOVÁNÍ

10. 1. 2026 od 9:00
Čakovice | Satalice | Vinoř

VESELÝ VINOŘÁK, z.s., vás zve na:

POCHOD ŠVIHLÉ CHŮZE

11. 1. 2026 od 14:00
Start z Vinořského náměstí

VINCENT, p.o., vás zve na:

NOVOROČNÍ KONCERT

13. 1. 2026 od 18:30
opera | opereta | muzikál | přídětek

Podrobnosti o všech akcích naleznete v kalendáři na hlavní straně webu MČ Praha-Vinoř

www.praha-vinor.cz

Živnobanka a Státní bezpečnost. *Bělohříbkovi ve Vinoři*

Letos si připomínáme sté výročí od zakoupení vinořského zámku Jindřichem Bělohříbkem. Pojďme aspoň krátce vzpomenout na tuto významnou osobnost první republiky.

Jindřich Bělohříbek se narodil 4. dubna 1878 v Kyjově do početné rodiny kyjovského měšťana Jana Bělohříbka, kdysi kloboučníka, později ředitele Občanské záložny. Z Kyjova odešel Jindřich Bělohříbek do Moravské Ostravy, kde začal studovat Skřivanovo obchodní učiliště a kde krátce po jeho absolvování přešel do služeb Živnostenské banky, v jejíž službách zůstal až do své penze. V Ostravě se seznámil s Melanií Hladischovou, dcerou ostravského stavitele, se kterou se oženil v roce 1904 v katedrále Božského Spasitele. S Melanií, která byla německé národnosti, měli prvorozenou dceru Melanii (1911–1927), která zemřela měsíc po svých patnáctých narozeninách, a druhorozenou Marii Luisu Eleonoru (1923–2000). Jeho kariéra postupovala velmi rychle, neboť v roce 1909 se stal dirigentem ostravské pobočky, v roce 1917 byl jmenován již ředitelem pražské centrály a vše završilo jeho jmenování na pozici 2. náměstka vrchního ředitele Jaroslava Preisse roku 1919.

Na svou dobu měl mimořádně vysoký plat, který ve dvacátých letech dosáhl konečné výše 30.000 Kčs měsíčně (v roce 1930 byla průměrná měsíční mzda 789 Kčs, což by odpovídalo zhruba ceně jednoho pánského obleku, jenž stál 698 Kčs). Krom svého platu získával finance nakupováním akcií (př. Ringhofferovy závody nebo Společnost pro průmysl mléčný v Praze). Roku 1932, kdy byl donucen podat žádost o penzionování, mu byla vyměřena měsíční penze 36.000 Kčs. Krátce ještě zastupoval banku v burzovní komoře a ve správních radách, ale později se zcela stáhl na zámek do Vinoře, kde rodina žila. Společenský vzestup sebou nesl i nutnost žít společenským životem pražské vysoké třídy – rodina vlastnila vilu v Praze na Letné nedaleko od Chotkových sadů, dále i podíly na některých pražských domech na Praze 8. Podle dochovaných archivních záznamů žili velmi luxusním životem – na zámek byl nakupován kaviár, šlehačka, cukrovinky či kolekce francouzských vín, která byla dovezena přímo z Francie. Ve společnosti byl oblíbený lov, o čemž svědčí honitby u Bělohříbků, jak ve Vinoři, tak na jeho slovenském revíru na Oravě. Oblíbenost lovů dokládaly i četné lovecké motivy (grafiky a obrazy), rozvěšené po chodbách zámku, spolu s loveckými trofejemi jelenů, srnců, tetřevů, jezevců a jiných zvířat z honů v Mníšku, Tovačově nebo slovenské Brestové.

Na snímku Marie Luisa Bělohříbková s otcem a vychovatelkou.

Ve dnech 9. a 10. května 1925 byla podepsána smlouva, podle které zakoupil Jindřich Bělohříbek zámek Vinoř s parkem a bažantnicí a část vinořského dvora za 3,9 milionu korun československých. Všechna jednání byla vedena z Vídně, neboť Otakar Czernin, kterému byl zámek vyjmut ze záboru, měl odepřený přístup do Československa, a tak se pro něj majetek stal nepotřebným. Umělecké předměty, které se na zámku nacházely, byly převezeny na czerninská sídla v Rakousku a Jindřich Bělohříbek se do zámku začal stěhovat až v květnu 1926. Na zámku krom knihovny, několika kusů užitkového mobiliáře, zůstaly dva velké obrazy medvěda a daňka, které přečkaly všechny nepřízně osudu a jsou dodnes uchovány v interiéru knihovnického sálu, a čtyři pohledy na vinořský zámek (dnes součástí sbírek Národního památkového ústavu).

Těžko říct, proč Jindřich Bělohříbek zakoupil právě vinořský zámek, zda byl na prodej upozorněn, nebo se o něj aktivně zajímal. Zajímavostí je, že další Jindřichův blízký zaměstnanec Živnostenské banky Antonín Tille si zakoupil od Schoellerů nedaleký zámeček Miškovice o pár let později.

Vzhledem k tomu, že zámek byl v době prodeje prázdný, začal ho Jindřich Bělohříbek

zařizovat nábytkem a uměleckými díly, které nakupoval v antikvariátech a aukčních síních po celé Evropě.

Není pochyb o českém smýšlení Jindřicha Bělohříbka, což dokládá nejen jeho zájem o bohemikální díla, ale také skutečnost, že Marie Luisa navštěvovala i přes manželskou dohodu českou školu. O to více musel být nešťastný během 2. světové války, kdy se jednací jazyk změnil na němčinu. Z torzální korespondence s jeho bratrem Františkem Bělohříbkem vysvítá, že árijské prohlášení, tedy doklad o nežidovském původu, chtěl podat původně v Brně, a ne v Praze.

Jindřich zemřel dne 3. srpna 1942, krátce po úmrtí své manželky, a je pochován v původní czerninské hrobce na vinořském hřbitově. Jeho majetek, který byl v pozůstalosti odhadován na 100 mil. korun československých, si dcera Luisa dlouho neužila, neboť jí byl nemovitý majetek spolu s vybavením zabaven v roce 1945 na základě Benešových dekretů.

Prameny: převážně NA, fond SPS; SOA Praha, fond VS Praha-Vinoř

Jakub Žák

Konci druhé světové války se z obyvatel vinořského zámku dožila tedy pouze Marie Luisa a její vychovatelka. Zatímco ta emigrovala do Rakouska a stala se vychovatelkou v rodině Mensdorff-Pouilly, Marie Luisa zůstala v Československu a její další život je plný překvapení a nevysvětlených událostí.

Již před narozením Marie Luisy se manželé Bělohříbkovi dohodli, že pokud se jim narodí chlapec, bude vychováván po otci, tedy jako Čech, pokud se narodí dcera, bude její výchovu německé, tedy jako matčino. Z tohoto důvodu byla Marie Luisa již od malička posílána k příbuzným do Rakouska a také měla německou vychovatelku. Měla také s největší pravděpodobností německou příslušnost již od narození, přesto, jak uvádí Jakub výše, navštěvovala nakonec českou školu.

Druhá světová válka byla pro Marii Luisu velmi nešťastným obdobím. Vinořský zámek částečně zabrala německá armáda a zřídila zde středisko pro rekonvalescenty (další takové středisko bylo v Houstce u Staré Boleslavi). V únoru 1942 zemřela Marii Luise matka a v srpnu 1942 i otec. V roce 1943 byla nasazena do práce jako korespondentka u firmy Ostmarkwerke GmbH (pozdější PAL n. p.). Po konci války byla v roce 1945 jako Němka krátce internována a byl jí zabaven veškerý majetek. Poté začala

pracovat jako administrativní pracovnice u firmy Plzeňské kamenolomy, později byla kartonážní dělnicí a v 60. letech se vypracovala na administrativní pozici v národním podniku Chirana a obývala jednu místnost v bytě v ulici Politických vězňů. V roce 1960 byla vytipována 2. odborem IV. správy Státní bezpečnosti k navázání spolupráce se zaměřením do problematiky financí. Vázací akt byl podepsán na konci jara roku 1961, do té doby ale probíhaly schůzky nejméně 2x měsíčně.

Pod krycím jménem Akulina podávala Marie Luisa zprávy zejména v akci „Projektant“ při podezření ze špionáže pro NSR a v akci „Bankéř“, kdy ji StB nasadila na Ing. Karla Řezníčka s podezřením na činnost v ilegální křesťansko-demokratické straně. Řezníček byl za tuto činnost v jednom z procesů 50. let odsouzen k 12 letům vězení a po propuštění na amnestii v roce 1960 se začal stýkat s Marií Luisou, se kterou se znal ještě z doby okupace, kdy pro rodinu Bělohříbkových zajišťoval nákup cenných papírů. Na základě jejích zpráv byl Ing. Řezníček znovu zatčen a následně odsouzen.

Přestože Marie Luisa necítila ke šlechtě žádnou náklonnost a vyjadřovala se ve smyslu: „Tuto část národa považovala a dodnes považuje za nejhoupější v národě pro její

povrchnost a tupost.“, nijak jí to nebránilo stýkat se písemně i osobně nejenom se svojí bývalou vychovatelkou a získané informace použít do svých zpráv.

Přestože StB vyhodnotila Marii Luisu jako „inteligentní ženu se schopnostmi konspirativně pronikat do řad zejména bývalých lidí a německé šlechty“, konala se poslední schůzka v listopadu 1962 (schůzek bylo celkem 67), poté se Marie Luisa začala léčit na psychiatrii a spolupráce s StB byla ukončena v červenci 1963.

Po tomto datu se Marie Luisa vytrácí z jakýchkoliv záznamů. Víme jen to, že zůstala až do smrti svobodná a bezdětná, a že umírá v roce 2000. A právě zde se kumuluje největší objem nevysvětlených záležitostí. Přestože zemřela v Praze, zpopelněna byla v Mělníku a zde byla pravděpodobně i rozptýlena na rozptylové loučce. Přestože byla sama bezdětná, její rodiče pocházeli z početných rodin a rozhodně musela mít v roce 2008 příbuzné. Ale zdá se, že po příbuzných nikdo nepátral, a tak nedošlo ani k pohřbu ve vinořské czerninské hrobce po boku rodičů a sestry. Nakonec to byl takový zvláštní konec zvláštního života.

Prameny: SOA Praha-venkov, ABS

Veronika Cihlářová

BLAHOPŘEJEME VŠEM JUBILANTŮM, KTERÍ OSLAVILI NAROZENINY V MĚSÍCÍCH ČERVEN, ČERVENEC, SRPEN, ZÁŘÍ, ŘÍJEN I LISTOPAD 2025 A SOUHLASILI S UVEŘEJNĚNÍM VE VINOŘSKÉM ZPRAVODAJI.

ČERVEN 2025	
ZAHRÁDKOVÁ Jana	75 let
POLICKÝ Vladimír	85 let
BĚLE Josef	91 let
HÁDKOVÁ Zdeňka	92 let
KOMÁRKOVÁ Marta	93 let

ČERVENEC 2025	
MESTEK Karel	75 let
MESTEKOVÁ Jana	75 let
ŠNOKHOUSOVÁ Marie	75 let
BARTOŠÍK Josef	85 let
KRÁSA Milouš	85 let

SRPEN 2025	
VANÍK Libor	75 let
FABIANOVÁ Dana	80 let
KOVÁČOVÁ Jaroslava	85 let
NEZBEDOVÁ Libuše	85 let

ZÁŘÍ 2025	
NEUMANN Ivan	85 let
CIVÍNOVÁ Helena	90 let

ŘÍJEN 2025	
JOHA Jaroslav	75 let
OBRANSKÁ Hana	80 let
ŠKOP Miroslav	80 let
VOJTĚCHOVÁ Lujza	91 let
VOJKŮVKOVÁ Uršula	93 let
NEDVÍDEK Karel	94 let

LISTOPAD 2025	
BAHENSKÁ Vlasta	75 let
ČECH Jiří	75 let
JARÁ Libuše	80 let
KOBRNOVÁ Hana	80 let
HŘEBÍČKOVÁ Vlasta	91 let

*„Život, který jsem vedla
byl všechno, co jsem měla.
Život, který jsem vedla,
jsem žila pro vás“*

**Dne 22.10.2025
by se dožila 100 let vinořská
patriotka, aktivní Sokolka a baráčnice
paní Helena ŠULCOVÁ**

**S láskou a úctou vzpomínají dcery
Hana Remenárová, Marcela Pichlová
a vnoučata Mícheala, Evžen, Jirka,
Dušan a Petra s rodinami**

3. REPREZENTAČNÍ

PLES

MĚSTSKÉ ČÁSTI
PRAHA-VINOŘ

24. 1. 2026 | 20:00–01:00

v tělocvičně ZŠ a MŠ Praha-Vinoř, Prachovická 340

Brand New Band

Ceny vstupenek: 500 Kč a 300 Kč (stání). K zakoupení
od 8. 12. 2025 na podatelně úřadu MČ Praha-Vinoř,
Bohdanečská 97 v provozní době.

V ceně je welcome drink, hudba, občerstvení, program
a bohatá tombola.

partner:

